

φωνάς και γέλωτας. Τῆς ἠχηρᾶς συναυλίας ἐκυριάρχει ἰσχυρὰ ἀνδρική φωνή. Τὴν ἐπιούσαν ἔμαθον ὅτι ἡ φωνὴ ἐκείνη ἀνῆκεν εἰς τὸν πραγματικὸν πατέρα τῶν παιδιῶν τῆς κυρᾶ Πασχάλαινας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΗΤΟΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Διὲς πῶς κλίνει στὰ νερὰ
τ' ἀργυρόχλωμο φεγγάρι
κι' ἀπ' τὸ κῦμα λαχταρᾶ
ἓνα φίλημα νὰ πάρῃ.

Διὲς τὸ κῦμα στὸ γιालὸ
τ' ἀκρογιάλι πῶς χαϊδεύει
καὶ προβάλλει σιγηλὸ
κ' ἓνα φίλημα γυρῆει.

Διὲς ἀπὸ τὴν ἀμμουδιά
πῶς ἐκίνησε τ' ἀγέρι
καὶ σαλεύει τὰ κλαδιά
καὶ φιλάκια τὰ προσφέρει.

Διὲς τὰ φύλλα στὸ κλαδί
πῶς ἐγγίζουσιν τῶνα τ' ἄλλο —
ἀγαπιῶνται — δηλαδὴ,
καὶ — φιλιοῦνται, ἂν δὲν σφάλλω.

Διὲς στὴ μαλακὴ φωλιὰ,
στὰ κλαδιά τὰ πυκνωμένα,
πῶς φιλιοῦνται δύο πουλιά
καὶ λαλοῦν ζευγαρωμένα.

Διὲς τα, ἀγάπη μου χρυσῆ,
τὴ λαχτάρα μου λυπήσου,
κάμε σὰν κι' αὐτὰ καὶ σὺ —
Ἔλα! — Δὸς μ' ἓνα φίλι σου!

Δ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ